

На данный момент на территории Украины по данным Госкомстата Украины на 1 октября 2013 г. в Украине функционировало 76575 общественных организаций. Это великое множество людей, огромная умственная сила и потенциал. Совершенно очевидно, что необходимы технологии, которые позволят спланировать, упорядочить, направить в продуктивное русло социокультурную деятельность людей, помогут создавать четкие культурные и социальные проекты, в которых будут действительно учитываться все особенности современности, которые будут основой для реализации соответствующих задач и, в результате, помогут устранять проблемы и повышать уровень социальной и культурной сфер Украины.

Общественные организации – это добровольные объединения людей во имя достижения определенных целей. Они являются историческим продуктом развития общественных отношений. Их появление связано, во-первых, с тем, чтобы люди стали осознавать свои интересы и потребность в создании специальных структур для их защиты и удовлетворения. Во-вторых, развитие гражданского общества немыслимо без функционирования добровольных общественных организаций, которые возникли как оппоненты государственным структурам, предлагающие иные пути и методы решения возникающих проблем развития. В-третьих, их появление возможно при определенном политическом режиме и соответствующей политике по отношению к гражданским правам и свободам человека.

Таким образом, социальная организация играет важную роль в жизни общества. По образному выражению американского социолога У. Уайта, современный человек – это «человек организации». В свою очередь, организация требует от него ориентацию на рациональный стиль поведения, компетентность, знания и умения. При этом социология призвана решать социальные проблемы оптимизации условий эффективного функционирования организаций.

Движения в современном гражданском обществе не является некой аномалией, проявлением иррационального, спонтанного, нетипичного, а представляют собой неотъемлемую часть общественно-политической жизни, еще один актор социальных изменений, точно такой же, как и, например, политические партии, только отличающийся от них формой существования, организационной структурой, способами и методами действий.

Вострѣцова Н. О.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

ПРОБЛЕМА ФІКСАЦІЇ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СТАНОВЛЕННЯ СЕРЕДНЬОГО КЛАСУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Найголовнішою соціальною проблемою українського суспільства, на мій погляд, слід вважати відсутність повноцінного середнього класу, який міг би стати соціальною опорою і електоральною основою для справді демократичного політичного руху. Поява такого середнього класу забезпечила

б необхідні нашому суспільству консервативність у захисті соціальних прав, рівність усіх перед законом і революційність у всьому тому, що стосується впровадження нових технологій і продуктів. В наших умовах типовий представник середнього класу – це скоріше не високооплачуваний найманий працівник, а власник невеликого бізнесу. Два з половиною – три мільйони таких власників плюс члени їх сімей – це основа стабільності та процвітання України.

Крім цілого ряду об'єктивних причин, що заважають виникненню такого середнього класу, є і проблеми суто суб'єктивні, які можна і потрібно вирішувати за допомогою проведення роз'яснювальної та інформаційної роботи. Скажімо, відсутність „дешевих” кредитів для поповнення обігових коштів могло б вирішуватися шляхом залучення до фінансування венчурних фондів, проте наші підприємці практично нічого про це джерело не знають.

Між іншим, аналіз форм та наявних джерел фінансування малого підприємництва дозволяє дійти до висновку, що найбільш доступним джерелом (особливо на етапі зародження) є венчурне фінансування. Венчурний капітал (від англ. „venture” – ризиковане підприємство) – це довгостроковий, ризиковий капітал, що інвестується в акції нових і швидкозростаючих компаній з метою отримання великого прибутку.

Сучасні процеси інтеграції та глобалізації сприяють появі в Україні нової моделі розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності, яка б мала за основу венчурний бізнес. Проте постає гостра проблема непоінформованості у цій сфері представників малого бізнесу та підприємницької діяльності.

У листопаді 2013 мною було проведено соціологічне емпіричне дослідження із застосуванням методики фокус – груп з означеної тематики. З представників малого бізнесу м. Луганська (власників і керівників підприємств, що працюють у сфері ІТ- технологій і зв'язку) було сформовано 3 групи по 7 осіб у кожній (чоловіків – 18, жінок – 3). Були виключені особи, знайомі з процедурою проведення фокус-груп. Маються на увазі не дослідники-професіонали, а ті, хто раніше вже брав участь у фокус-групових обговореннях в якості респондентів (таких було двоє). В якості модератора виступав один з підприємців, який працював з розробленим мною опитувальним листом і був попередньо проінструктований науковим керівником щодо недопущення зниження керованості групи, яка головним чином може проявлятися в наступному:

- виникнення пауз за яких обмін репліками починає здійснюватися між невеликим числом осіб, які захопили ініціативу;

- загальна дискусія розпадається на кілька приватних, що ведуться між сусідами по столу.

У першому випадку, на думку Беланівського, може виникнути зсув вибірки, так як думка „мовчазної більшості” виявляється не врахованою, а сукупність активних осіб може представляти вельми специфічний контингент.

У другому випадку неконтрольовані приватні обговорення швидко йдуть від заданої теми. А запис дискусії стає технічно неможливим.

При проведенні групового інтерв'ю питання, пов'язані з венчурними фондами (назви, адреси сайтів, умови інвестування) вивчалися до кінця, майже також глибоко як це робиться в глибинному інтерв'ю за допомогою питань – зондів. Значною мірою цьому сприяла активна групова дискусія.

Емпіричний матеріал (здійснювався аудіо запис), ще потребує додаткової обробки та аналізу. Проте, практично повна відсутність знань про роботу венчурних фондів (тільки два респондента показали прийнятний рівень володіння інформацією) фактично зводять нанівець можливість отримання нашими підприємцями фінансових коштів з цього джерела.

Проте, не викликає сумнівів, що механізм венчурного фінансування може вирішити ряд життєво необхідних для української економіки питань, надати допомогу українському середньому класу, дозволить залучити Україну в процеси глобальної конкуренції й рівноправно та незалежно інтегрувати в світовий простір в довгостроковій перспективі.

*Гармаш М.В.
НТУ «ХПИ»*

РЕФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В УКРАИНЕ

Реформирование украинской системы образования тесно связано с коренными изменениями во всех сферах общественной жизни. Переход к рыночным отношениям вызывает необходимость повышения качества образования, высшего уровня квалификации и обеспечения конкурентоспособности специалиста уже в начале его жизненного пути. Высшая школа занимает особое место в системе образования Украины. Она является аккумулятором интеллектуального богатства общества, двигателем социально-экономического прогресса и творцом новейших технологий.

В течение последних лет происходили определенные изменения в реформировании высшего образования Украины, а именно:

- внедрена система контроля над качеством образовательной деятельности и качеством высшего образования через институцию лицензирования и аккредитации;
- введена система рейтингового оценивания результатов деятельности высших учебных заведений;
- внедрены современные подходы к организации учебного процесса за дневной, вечерней и заочной формами учебы;
- получила распространение форма учебы – экстернат;
- созданы условия для реализации системы дистанционного обучения;
- усовершенствована организация самостоятельной работы студентов, повышение ее эффективности через улучшение ресурсного обеспечения.

Для повышения качества высшего образования в Украине следует: